

[Hans Thyge Jacobsen.]

gør sig gældende. Jeg er ikke sikker paa, at de ærede Forslagsstillere, ifald Virkningerne af Revisionen i Dag havde været mere mærkbare, vilde være fremkommet med deres Forslag. Især naar jeg henser til den Kendsgerning, at netop i December Maaned vil Brændselstillægget begynde at virke, og naar jeg henser til den Kendsgerning, at Beklædningsstillægget vil begynde at virke om ikke i December saa senere, er jeg ikke sikker paa, at det Indtryk, som de ærede Forslagsstillere har af de gamles og Invalidernes trange Kaar, til den Tid vilde være helt af den samme Skarphed, saa de fandt sig foranlediget til at fremsætte dette Forslag. Det er der imidlertid ikke meget at gøre ved. Jeg tror nok, der arbejdes i Administrationen, baade i Socialministeriet og ude omkring i Kommunalbestyrelserne under Højtryk for at faa Lovrevisionen af Juli Maaned ført igennem snarest muligt.

Imidlertid maa vi fra vor Side se saadan paa det, at indtil Virkningerne af den Revision af Alders- og Invalididentelovgivningen, som vi foretog i Forsommeren, er klare og tydelige, saa kan vi ikke være med til yderligere Ændringer i disse Forhold.

Der er et enkelt Punkt, som vi kan tale om under den Udvalgsbehandling, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Hr. Strøm gerne vilde have. I visse Kommuner rundt omkring i Landet viser det sig, at man har udnyttet det tidligere 15 pCt.s Raadighedsbeløb paa den Maade, at man, naar der ikke var Brug for det til arbejdsløse og dermed ligestillede, anvendte det hele til Aldersrentemodtagere og derved bragte Aldersrentens totale Beløb i den paagældende Kommune op til et, hvad skal jeg kalde det, ikke lovhjemlet Beløb — jeg kan huske, at den højtærede Arbejds- og Socialminister under Forhandlingerne i Forsommeren fremsatte en Udtalelse, som gik ud paa, at denne Adfærd fra Kommunernes Side vistnok ikke var helt lovlige. Men lad det nu være, det er sket. Det er imidlertid klart, at hvis man i visse Kommuner har brugt 15 pCt.s Raadighedsbeløbet fuldt ud til Aldersrente- og Invalididentemodtagere, fordi man ikke havde Brug for det til arbejdsløse, har man dermed sat Totalindtægten for Alders- og Invalididentemodtagere saa højt op, at den Revision, vi gennemførte i Juli Maaned, for enkelte Personer maa komme til at betyde Nedgang. Det er meget beklageligt. Jeg forstaaer saa udmærket godt, at de paagældende Aldersrente- og Invalididentemodtagere ikke kan forstaa, at de gaar ned, naar vi foretager en Lovændring, som skulde betyde en ikke uvæsent-

lig Forbedring i de gamles og Invalidernes Kaar. Jeg forstaaer saa udmærket, at det maa være en Gaade, og derfor kunde jeg godt tænke mig, at vi ved en eventuel Udvalgsbehandling prøvede paa at komme ind paa Livet af dette enkelte Forhold. Vi har en Analogi deri, at naar en Tjenestemand ved en Lønningsrevision kommer i den Situation, at han vil gaa ned i Løn, giver man ham et personligt Tillæg; det er ikke Mening, at den Mand, der i Øjeblikket indehaver Embedet, skal gaa ned i Indtægt, det er selve Embedet, der bliver anderledes placeret. Det er muligt, at man paa lignende Maade kunde raade Bod paa disse Tilfælde, hvor enkelte Alders- og Invalididentemodtagere har faaet deres Indtægt forringet, medens det for os alle sammen gjaldt om at forbedre deres Vilkaar. Vi fra vor Side vil særdeles gerne være med til at overveje dette under en Udvalgsbehandling.

Det, der her foreslaas, en ny Rabatkortordning, kan vi imidlertid ikke gaa med til, fordi hele den hidtidige Rabatkortordning blev indarbejdet i Revisionen, hvad Beløbene angaar. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Hr. Strøm sagde for nylig i sin Tale, at Flertalspartierne ved Revisionen ikke havde fundet det fornødent at fortsætte med Rabatkortordningen. Grunden til, at vi ikke fandt det fornødent, var den, at vi i Revisionen indarbejdede de Beløb, som Rabatkortordningen hidtil betød for de gamle og Invaliderne. Naar vi ikke forlængede Rabatkortordningen, var det ikke mindst af den Grund, at man i Aldersrentemodtagernes Kreds har været meget utilfreds med Rabatkortordningen, ikke med at de fik Hjælpen — naturligvis ikke —, men med Formen. Man har været overordentlig utilfreds med, at man i Butikker skulde fremvise Kort, som, i samme Øjeblik de blev fremvist, tilkendegav, hvem Køberen var, og Behandlingen af Køberen blev maaske i saa Tilfælde ikke den samme, som naar man fremtraadte ved Disken uden Rabatkort — vi er jo alle Mennesker, ogsaa de, der staar bag ved Disken. Jeg synes derfor, at det under alle Omstændigheder er forkert at vende tilbage til den Form.

Saa anførte den ærede Ordfører for Forslagsstillerne som Begrundelse for Forslaget, at de i August vedtagne saakaldte Landbrugsordninger bragte Levnedsmiddelpriserne til at stige fra 1. Oktober. Men det gælder ikke alene for Alders- og Invalididentemodtagerne og andre dermed ligestillede Medborgere, det gælder for os alle sammen. Det er klart, at det er noget, vi saa lige i Øjnene, da disse Landbrugsord-